

Potencjał holistycznego modelu terapii manualnej we wspomaganiu leczenia chorób organicznych oraz terapii chorób pseudoorganicznych

AUTOR : Andrzej Rakowski

CZASOPISMO : Medycyna manualna tom.VIII nr.3i4/2004

SŁOWA KLUCZOWE : zaburzenia czynności, choroby czynnościowe, choroby organiczne, czynnościowa zmiana stanu tkanek



STRESZCZENIE :

Zaburzenia czynności narządu ruchu oraz ich następstwa w postaci zaburzeń czynności narządów wewnętrznych, mogą powodować objawy chorobowe podobne bądź identyczne z tymi, jakie bywają skutkiem chorób organicznych. Badania laboratoryjne i inne badanie obiektywne stosowane w medycynie, nastawione są głównie na poszukiwanie i diagnozowanie przyczyn organicznych lub/oraz strukturalnych choroby. Są mało przydatne w zakresie różnicowania i diagnozowania zaburzeń czynnościowych. Ten swoisty niedostatek może być w dużym stopniu uzupełniony zasobami teoretycznymi i praktycznymi terapii manualnej, szczególnie w modelu holistycznym.

WNIOSKI :

- a) Dolegliwości chorobowe, u których źródła nie leży przyczyna organiczna, należy uznać za czynnościowe, a zatem są wskazaniem do stosowania terapii manualnej w modelu holistycznym
- b) Model holistyczny terapii manualnej może być stosowany we wspomaganiu leczenia chorób organicznych
- c) Terapia dysfunkcji narządu ruchu przebiegających w fazie subklinicznej jest skuteczną i być może jedyną profilaktyką chorób czynnościowych